

РЕШЕНИЕ

№ 4561

гр. София, 08.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 17.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **4100** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 197, ал. 2 от ДОПК, във връзка с гл. X. от АПК.

Подадена е жалба от Адвокатско дружество “К. и В.” с ЕИК[ЕИК], чрез адвокат Н. К., против Решение № ПИ-76/05.03.2021 г. на директора на ТД на НАП, [населено място], с която е потвърдено Постановление за налагане на обезпечителни мерки по чл. 195, ал. 1, чл. 200 от ДОПК, във вр. с чл. 205 от ДОПК, изх. № С 210022-022-0012060/19.02.2021 г. на публичния изпълнител при ТД на НАП-С..

Жалбоподателят твърди, че обжалваното решение е незаконосъобразно, постановено в противоречие със закона, процесуалните правила и противоречи на принципа на съразмерност. Твърди, че постановлението за налагане на обезпечителни мярка в частта относно наложения заповест на банкови сметки в П. противоречи на закона тъй като са наложени заповест върху сметки по чл.39 ЗА. С оглед на подробно изложените в жалбата съображения моли съда да отмени оспореното от него решение

Ответникът по жалбата- директор на ТД на НАП- [населено място], чрез процесуалния си представител юриск. Н. поддържа становище, че жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли. Твърди, че наложените обезпечителни мерки съответстват на изискванията на закона и са наложени във връзка с установени изискуеми публични задължения на лицето. Поддържа, че към датата на налагането на заповест, органа не е разполагал с информация относно статута на тези сметки. Моли в полза на дирекцията да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

От фактическа страна.

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от легитимирано лице и при наличие на интерес от обжалване, поради което е допустима.

Обжалва се Решение № ПИ 76/05.03.21 г. на директора на ТД на НАП - С., с което е потвърдено Постановление изх. № С 210022-022-0012060/19.02.2021 г. на публичния изпълнител при ТД на НАП С..

Срещу Адвокатско дружество „К. И В.“ с ЕЖ[ЕИК] е образувано изпълнително дело №170217644/2017 г. по описа на ТД на НАП С., за събиране на установени и изискуеми публични вземания. Общият размер на публичните задължения, съгласно справка за общите задължение е 33489,89 лв., глвница - 24379,88 лв. и лихви - 9110,01 лв., изчислени към 04.03.2021 г. Във връзка с образуваното изпълнително дело №170217644/2017 г. е издадено Съобщение за доброволно изпълнение на основание чл. 221 от ДОПК с изх. №С170022- 048-0106147/06.06.2017 г.

За обезпечаване на установени и изискуеми публичните задължения публичният изпълнител, при ТД на НАП С., е издал Постановление за налагане на обспзпчмтслни мерки (П.) с изх. №С200022-022-0077464/05.11.2020 г., на основание чл. 200 от ДОПК и чл. 202, ал. 1, във връзка с чл. 195, ал. 1-3 от ДОПК, с което е наложил обезпечителна мярка - запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, изходящи се в ТБ [фирма].

В хода на изпълнителното производство е издадено Разпореждане за изпълнение на запорно съобщение с изх. №С210022-029-0004901/16.02.2021 г. към Ю. БЪЛГАРИЯ, във връзка с Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №0200022-022-0077464/05.11.2020 г. Постъпилата сума в размер на 20,29 лв. е разпределена с Разпореждане за разпределение с изх. №0210022-125-0039854/19.02.2021г. Отчитайки липсата на средства по вече запорираните банкови сметки на ЗЛ, и след извършена проверка в У., при която от страна на публичният изпълнител е установено, че дружеството има новооткрити банкови сметки, е издадено Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №0210022-022-0012060/19.02.2021 г. към Първа Инвестиционна Банка АД.

От Решение № ПИ-76/05.03.2021г. се установява, че е оставена без уважение жалбата на адвокатското дружество срещу постановлението за налагане на обезпечителни мерки.

Срещу това решение е подадена жалба, която е поставила началото на настоящото производство.

В хода на съдебното производство са събрани допълнителни доказателства по инициатива на жалбоподателя – два броя договори за откриване на клиентска сметка на адвокат от 28.06.2020г., касаещ банкова с/ка № [банкова сметка] и банкова с/ка № [банкова сметка].

От правна страна.

Жалба е подадена в срока по чл. 197, ал. 2 ДОПК от надлежна страна и при наличие на правен интерес, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е основателна.

Съгласно чл. 195, ал. 1 от ДОПК подлежат на обезпечение установените и

изискуеми публични вземания. Съгласно чл. 195, ал. 2 от ДОПК обезпечение се извършва, когато без него ще се затрудни или ще бъде невъзможно събирането на публичното задължение, като обезпечението се налага по реда на чл. 195 с постановление на публичния изпълнител и се обжалва по реда на чл. 197 ДОПК. Съгласно чл. 195, ал. 7 от ДОПК обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините, установени или установяеми по реда на ал. 5. Обезпечителни мерки се налагат с мотивирано постановление от публичния изпълнител. Обезпечителната мярка следва да съответства на задължението, което обезпечава.

Съдът, с оглед задължението си за служебна проверка на законосъобразността на оспорения акт по чл. 168 от АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК, извършва преценка дали при издаването на постановлението на публичния изпълнител за налагане на обезпечителни мерки и на решението, с което се потвърждава наложената обезпечителна мярка са спазени всички изисквания за законосъобразност - наличието на компетентност на органа; спазване на материалните и процесуалните правила при издаването им; изискването за писмена форма и съобразяване с целта на закона.

В случая обжалваното постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки е издадено от компетентен орган - публичен изпълнител при ТД на НАП - [населено място], съгласно правомощията му по чл. 167 от ДОПК; в предвидената в чл. 196 от ДОПК писмена форма и формално съдържа посочените в същата норма задължителни реквизити. Обжалваното решение на директора на ТД на НАП – С. е валидно и допустимо. Същото е издадено от компетентен орган – директора на ТД на НАП – С. и в срока по чл. 197, ал. 1 от ДОПК.

В случая е наложена обезпечителна мярка - запор върху наличните и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касти, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в „П.“ банкови сметки, както следва: банкова с/ка № [банкова сметка] и банкова с/ка № [банкова сметка]. Видно от приетите като доказателства по делото два броя договори за откриване на клиентска сметка на адвокат - л. 7-10 от делото, касаещ банкова с/ка № [банкова сметка] и банкова с/ка № [банкова сметка], това са същите сметки върху които е наложен запор от страна на банката.

Както правилно е отбелязал в изложените изключително бланкетни мотиви по повод възражението на ответника по приложението на чл.39 от ЗА налагането на запор върху банкови сметки открити по реда на този текст от закона е недопустим. Следва да се има предвид, че възражението на процесуалния представител на ответника относно доказателствената тежест в процеса на законосъобразно налагане на обезпечителни мерки чрез обръщането ѝ в тежест на ответника по спора е несъответно на закона. В тежест на административния орган е преди налагане на обезпечителни мерки да установи всички фактически основания за необходимостта от налагане на обезпечителната мярка. Същата за всеки конкретен случай трябва да е определена в такъв вид и обем, че да не ограничава правата на субектите в степен надхвърляща тази произтичаща от преследваната от закона цел. Изводът, че съществува възможност събирането на публичните задължения да бъде невъзможно или значително трудно следва да е мотивиран и обоснован. Постановлението за налагане на обезпечителната мярка следва да отговаря на изискванията визирани в чл. 196, ал. 1 ДОПК. Съгласно разпоредбата на чл. 196, ал. 1, т. 3 от ДОПК, в постановлението следва да бъдат посочени фактическите и правните основания за

издаването му. Необходимостта от налагане на мерките следва да е обоснована от органа съобразно преследваната от закона цел. В обжалваното постановление изложените мотиви по приложението на чл.39 ЗА са бланкетни и не покриват изискването на чл. 196, ал. 1 ДОПК, което следва да се приравни на липса на мотиви. Както бе посочено, обезпечителни мерки се налагат когато без обезпечението ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение. Обезпечение следва да се прилага само при констатирана и обоснована опасност, че събирането на публичното задължение ще бъде невъзможно или ще се затрудни. Размерът на задължението може да бъде такава индигия за затруднено събиране на задължението, но следва да се извърши и преценка и на имущественото състояние на длъжника. Обезпечителната нужда не може да се определи само от размера на задълженията, а следва да се извърши преценка и на възможността задължението в този размер да се изпълни с разполагаемото имущество, като по делото липсват данни да е извършвана такава преценка.

Липсата на мотиви от една страна относно необходимостта за налагане на мярката, а от друга противоречието между изложените макар и бланкетни мотиви касаещи приложението на чл.39 от ЗА и действителната фактическа обстановка по делото, съставлява нарушение на изискването на чл. 195, ал. 2 ДОПК и лишава съда от възможност да установи дали актът е в съответствие с целта на закона. Това нарушение е особено съществено и е основание постановлението за налагане на обезпечителните мерки да бъде отменено като незаконосъобразно.

Целта на обезпечението е да се предотврати извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на публичните задължения ще бъде невъзможно или значително трудно. В обжалваното постановление не са посочени конкретни или каквито и да било обстоятелства, които да обосновават необходимост от налагане на обезпечение.

В този смисъл наложеното обезпечение пряко рефлектира върху интересите на длъжника и противоречи на преследваната с обезпечението цел. Целта на обезпечението е да се предотврати извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на публичните задължения ще бъде невъзможно или значително трудно. В обжалваното постановление не са посочени конкретни или каквито и да било обстоятелства, които да обосновават необходимост от налагане на обезпечение върху имущество на длъжника.

С оглед липсата на мотиви за налагане на обезпечителни мерки, а там където такива са изложени същите са в пълно противоречие с фактическата обстановка и имат бланкетен характер, съдът намира, че в случая не е доказана обезпечителна нужда, а наложената мярка противоречи както на принципа на съразмерност по чл. 6 АПК, така и с преследваната от закона цел.

С оглед на гореизложеното, съдът намира, че оспореното Решение на директора на ТД на НАП С., с която е потвърдено Постановление за налагане на обезпечителни мерки по чл. 195, ал. 1, чл. 200 от ДОПК, във вр. с чл. 205 от ДОПК на публичния изпълнител при ТД на НАП-С., следва да се отмени, като на основание чл. 197, ал. 3 ДОПК следва да се отмени и наложената обезпечителна мярка.

Относно разноските.

С оглед изхода на делото загубилата страна следва да понесе направените разноски,

като бъде осъдена да заплати по сметка на АССГ д.т. в размер на 50 лв.

С тези мотиви, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Адвокатско дружество “К. и В.” с ЕИК[ЕИК], чрез адвокат Н. К. - Решение № ПИ-76/05.03.2021 г. на директора на ТД на НАП, [населено място], с която е потвърдено Постановление за налагане на обезпечителни мерки по чл. 195, ал. 1, чл. 200 от ДОПК, във вр. с чл. 205 от ДОПК, изх. № С 210022-022-0012060/19.02.2021 г. на публичния изпълнител при ТД на НАП-С. и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВИ:

ОТМЕНЯ наложените с Постановление за налагане на обезпечителни мерки по чл. 195, ал. 1, чл. 200 от ДОПК, във вр. с чл. 205 от ДОПК, изх. № С 210022-022-0012060/19.02.2021 г. на публичния изпълнител при ТД на НАП-С.

ОСЪЖДА Териториална дирекция на Национална агенция по приходите да заплати по сметка на АССГ разноски за държавна такса в размер на 50 лева.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: